

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9630

гр. София, 07.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в закрито заседание на 07.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **9290** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Г. Д., [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [жк], чрез адв.В. с посочен адрес: [населено място], [улица] ап.10, тел:[ЕГН] срещу отказ на Началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР да заличи като погасено по давност, на основание чл.82 ал.1 б.“б“ вр. чл.82 ал.2 от ЗАНН наложено му наказания с влязло в сила НП № 21-4332-006421 от 01.04.2021г.

За посоченият отказ жалбоподателят е уведомен по тел. на 07.09.2023г., като жалбата депозирана на 19.09.2023г. е подадена в срок. Същата е в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения и като такава е редовна.

В съответствие с проверката по чл.159 от АПК, съдът приема, че жалбата е недопустима, тъй като не е налице подлежащ на обжалване акт, обстоятелство съответно на хипотезата по т.1 на чл.159 АПК. В подкрепа на изложеното:

С молба от 25.08.2023г. до Началника на ОПП при СДВР, жалбоподателят е поискал да бъде заличено, наложено му с НП № 21-4332-006421 от 01.04.2021г. наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, тъй като НП е влязло в сила на 24.11.2022г. и предвид нормата на чл.82 ал.3 вр. ал.1 б.“б“ от ЗАНН е изтекла абсолютната давност за изпълнение на наказанието. От уведомление по телефон чрез обаждане на 07.09.2023г. жалбоподателя е узнал, че молбата му няма да бъде удовлетворена.

По силата на чл.82 ал.3 от ЗАНН независимо от спирането или прекъсването на давността административното наказание не се изпълнява, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока по ал. 1. Текста на чл.82 ал.1 от с.з. предвижда, че административното наказание не се изпълнява след изтичане на определен период

диференциран в зависимост от съответното наказание.

По своята същност погасителната давност не води до заличаване или отписване на наказанието, сякаш дееца никога не е бил наказван, а води до невъзможност наказанието да бъде изпълнено чрез способите на държавната репресия, съответно - административната принуда. Давността е период от време, определен в закон, с изтичането на който титулярят на едно право губи предоставената му от закона възможност да го осъществи. В този смисъл изтеклата давност не поражда право на нарушителя да иска заличаване на наложеното наказание, но му дава правото да се противопостави срещу едно изпълнение на наказание, след изтичане на предвиденият срок за това. Така и на плоскостта на процесният ЗАНН факта на изтекла давност ще намери приложение и би бил противопоставим, а и меродавен, при наличие на предприети действия от страна на администрацията по реализиране наложеното наказание. Т.нар. изпълнителска давност. Изтеклата давност по чл.82 ал.3 ЗАНН обаче не предоставя право да се иска заличаване на наказанието. В тази връзка защитната идея и целен правен резултат от жалбоподателя - да не се отнема СУМПС като следствие от постановеното и влезнало в сила НП, но неизпълнено в срок наказание, следва да намери проявление при предприети действия и/или издадени актове насочени към изпълнение на наказанието спрямо него. Към настоящият момент липсват данни за това, а и не това е предмета на жалбата. Съдът е дал изрично указание на жалбоподателя да конкретизира какво обжалва, като с молба от 13.10.2023г., тъждествено с първоначално депозираната жалба е посочено, че се обжалва отказ от заличаване, като погасено по давност на наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца наложено с влязло в сила НП № 21-4332-006421 от 01.04.2021г.

В допълнение – именно поради същността на института "давност" съобразно чл.82 ЗАНН, подадената от жалбоподателя молба от 25.08.2023г. не поражда задължение за надлежно произнасяне, а телефонното уведомление на жалбоподателя има характер на кореспонденция проведена в съответствие с мотета на работа на конкретната администрация.

С оглед изложеното и на основание чл.159 т.1 от АПК, Административен съд София-град,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Г. Д., ЕГН [ЕГН], срещу отказ на Началника на сектор „Пътна полиция“ при СДВР да заличи като погасено по давност, на основание чл.82 ал.1 б.„б“ ЗАНН вр. чл.82 ал.2 от ЗАНН наложено му наказание с влязло в сила НП № 21-4332-006421 от 01.04.2021г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в седмодневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: